קיצור שלחן ערוך — דיני התפלות בשבת וביום טוב

נוֹהֲגִין לְהַקְדִּים תְּפִלַּת עַרְבִית שֶׁל שַׁבָּת יוֹתֵר מִבֵּימוֹת הַחֹל, וְנָכוֹן הוּא כְּדֵי לְהַקְדִּים קַבָּלַת שַׁבָּת בְּכָל מַה שֶּׁאֶפְשָׁר, רַק שֶׁיְּהֵא מִפְּלַג הַמִּנְחָה וּלְמַעְלָה. וְאַף הַנּוֹהֲגִין לְהִתְפַּלֵּל כָּל יְמֵי הַחֹל מַעֲרִיב בִּזְמַנּוֹ, דְּהַיְנוּ בְּצֵאת הַכּוֹכָבִים, יְכוֹלִין לְהַקְדִּים בְּשַׁבָּת. וַאֲפִלּוּ שֶׁלִּפְעָמִים בִּימוֹת הַחֹל מִתְפַּלְּלִין מִנְחָה בְּשָׁעָה שֶׁמִּתְפַּלְּלִין עַתָּה עַרְבִית, אֵין חוֹשְׁשִׁין בָּזֶה בִּתְפִלַּת עַרְבִית שֶׁל שַׁבָּת, שֶׁיֵּשׁ בָּהּ מִצְוָה, שֶׁמּוֹסִיף מֵחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ.

בְּבִרְכַּת הַשְׁכִּיבֵנוּ אֵין חוֹתְמִין כְּמוֹ בְּחֹל שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, כֵּיוָן שֶׁבְּרָכָה זוֹ הִיא עַל כְּלָלוּת עַם יִשְׂרָאֵל, וּכְלָלוּת עַם יִשְׂרָאֵל אֵינָם צְרִיכִים שְׁמִירָה בַּשַּׁבָּת, כִּי הַשַּׁבָּת מֵגֵן עָלֵינוּ, אֶלָּא אוֹמְרִים, וּפְרוֹס. וְחוֹתְמִין, בָּרוּךְ אַתָּה ה' הַפּוֹרֵס וְכוּ' וְכֵן בְּיוֹם טוֹב. אִם טָעָה וְסִיֵּם כְּמוֹ בְּחֹל, אִם נִזְכַּר מִיָּד לְאַחַר תֵּבַת לָעַד, יֹאמַר מִיָּד, הַפּוֹרֵס סֻכַּת שָׁלוֹם וְכוּ', אֲבָל אִם לֹא נִזְכַּר עַד לְאַחַר כְּדֵי דִּבּוּר, אֵינוֹ צָרִיךְ לְאָמְרוֹ עוֹד.

נוֹהֲגִין לוֹמַר בִּתְפִלַּת עַרְבִית, וְיָנוּחוּ בָהּ, וּבְשַׁחֲרִית וּמוּסָף, וְיָנוּחוּ בוֹ. וּבְמִנְחָה, שַׁבָּתוֹת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָם.

אַחַר תְּפִלַּת הַלַּחַשׁ בְּעַרְבִית בַּשַּׁבָּת אוֹמְרִים כֻּלָּם בְּיַחַד, וְיָכְלוּ. וְיֵשׁ לְאָמְרוֹ מְעֻמָּד, לְפִי שֶׁבָּזֶה אָנוּ מְעִידִים לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית, וְהָעֵדִים צְרִיכִין לְהָעִיד מְעֻמָּד.

אַחַר כָּךְ אוֹמֵר שְׁלִיחַ הַצִּבּוּר בְּרָכָה אַחַת מֵעֵין שֶׁבַע, דְּהַיְנוּ, בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹקֵינוּ וֵאלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ וְכוּ', מָגֵן אָבוֹת וְכוּ' אֱלֹקֵינוּ וֵאלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ וְכוּ', וּמְסַיֵּם בָּרוּךְ אַתָּה ה' מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת. וְיֵשׁ לְהִקָּהֵל לַעֲמֹד בְּשָׁעָה שֶׁ שְׁלִיחַ הַצִּבּוּר אוֹמֵר בָּרְכָה זֹאת, וְיִשְׁמְעוּ הֵיטֵב. וְנוֹהֲגִין שֶׁאוֹמְרִים עִמּוֹ מָגֵן אָבוֹת, עַד זֵכֶר לְמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית. וְגַם הַמִּתְפַּלֵּל בְּיִחִידוּת, יָכוֹל לוֹמַר מָגֵן אָבוֹת עַד זֵכֶר לְמַעֲשֶׂה בְרֵאשִׁית, אֲבָל יוֹתֵר לֹא יֹאמַר.

בְּכָל שַׁבְּתוֹת הַשָּׁנָה אוֹמְרִים בְּרָכָה זֹאת, אֲפִלּוּ בְּיוֹם טוֹב, וּבְשַׁבָּת שֶׁחָל לְאַחַר יוֹם טוֹב. אַךְ כְּשֶׁחָל יוֹם טוֹב רִאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח בְּשַׁבָּת, אֵין אוֹמְרִים אוֹתָהּ.

אֵין אוֹמְרִים אוֹתָהּ אֶלָּא בְּמִנְיָן קָבוּעַ. אֲבָל בְּמָקוֹם שֶׁאֵין מִתְפַּלְּלִין בַּעֲשָׂרָה אֶלָּא בְּאַקְרַאי, כְּגוֹן בְּבֵית הֶחָתָן אוֹ בְּבֵית הָאָבֵל, אֵין אוֹמְרִים אוֹתָהּ. וְאִם קָבְעוּ מָקוֹם לְהִתְפַּלֵּל בַּעֲשָׂרָה אֵיזֶה שָׁבוּעוֹת, כְּמוֹ בִּירִדִים, יֵשׁ לְאָמְרָהּ (רסח).

בִּמְדִינוֹת אֵלּוּ נוֹהֲגִין שֶׁשְּׁלִיחַ הַצִּבּוּר מְקַדֵּשׁ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּלֵילֵי שַׁבָּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים (חוּץ מִשְּׁנֵי לֵילוֹת הָרִאשׁוֹנִים שֶׁל פֶּסַח). וְכֵיוָן שֶׁהוּא אֵינוֹ יוֹצֵא בְּקִדּוּשׁ זֶה, וְאָסוּר לוֹ לִטְעֹם קֹדֶם קִדּוּשׁ, לָכֵן כְּדֵי שֶׁלֹּא תְּהֵא בִּרְכָתוֹ לְבַטָּלָה, נוֹתְנִים לִטְעֹם לְקָטָן שֶׁהִגִּיעַ לְחִנּוּךְ, וְהַקָּטָן יִשְׁמַע אֶת הַבְּרָכָה מִפִּיהֶם וְיוֹצֵא בָּהּ, וְנִמְצָא שֶׁלֹּא בֵּרַךְ לְבַטָּלָה (דְּמָתָר לְהַאֲכִיל אֶת הַקָּטָן קֹדֶם קִדּוּשׁ, כְּמוֹ שֶׁיִּתְבָּאֵר לְקַמָּן בְּסִימָן קס"ה, אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם) וְאִם אֵין קָטָן בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, יָכוֹל הַמְקַדֵּשׁ אוֹ אָדָם אַחֵר, לָצֵאת בַּקִּדּוּשׁ זֶה. וְיִשְׁתֶּה שִׁעוּר רְבִיעִית כְּדֵי לְבָרֵךְ בְּרָכָה אַחֲרוֹנָה, וְאַף עַל פִּי כֵן יָכוֹל הוּא לַחֲזוֹר וּלְקַדֵּשׁ בְּבֵיתוֹ לְהוֹצִיא אֶת אִשְׁתּוֹ וּבְנֵי בֵּיתוֹ אִם אֵינָן יוֹדְעִין לְקַדֵּשׁ בְּעַצְמָן. וְהָא דְּיוֹצֵא בַּקִּדּוּשׁ שֶׁבְּבֵית הַכְּנֶסֶת, אַף עַל גַּב דְּאֵין קִדּוּשׁ אֶלָּא בְּמָקוֹם סְעוּדָה בִּשְׁעַת הַדְּחַק סוֹמְכִין עַל הַפּוֹסְקִים דִּסְבִירָא לָהוּ, דְּדַי אִם שׁוֹתֶה רְבִיעִית שְׁלֵמָה מִן הַכּוֹס. וְטוֹב שֶׁיִּשְׁתֶּה רְבִיעִית חוּץ מִכְּמִלֹא לֻגְמָיו, דְּהַיְנוּ כְּמִלֹא לֻגְמָיו מִשּׁוּם קִדּוּשׁ, וְעוֹד רְבִיעִית מִשּׁוּם סְעוּדָה.

נוֹהֲגִין לוֹמַר פֶּרֶק בְּמַה מַּדְלִיקִין. וְאֵין אוֹמְרִים אוֹתוֹ בְּיוֹם טוֹב שֶׁחָל בְּשַׁבָּת, וְלֹא כְּשֶׁחָל יוֹם טוֹב בְּעֶרֶב שַׁבָּת, וְלֹא בְּשַׁבָּת חֹל הַמּוֹעֵד (ע"ר).

נוֹהֲגִין שֶׁבַּשַּׁבָּת אֵין מַשְׁכִּימִין כָּל כָּךְ לָבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת כְּמוֹ בְּחֹל, מִשּׁוּם דְּשִׁנָּה מֵעֹנֶג שַׁבָּת הִיא, וְאַסְמְכוּהָ אַקְרָא, דִּבְקָרְבַּן הַתָּמִיד שֶׁל יְמוֹת הַחֹל נֶאֱמַר בַּבֹּקֶר, וּבְשַׁבָּת נֶאֱמַר וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת, דְּמַשְׁמַע אִחוּר. וּמִכָּל מָקוֹם צְרִיכִין לְזָהֵר שֶׁלֹּא לְאַחֵר זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע וּתְפִלָּה.

זְמַן תְּפִלַּת מוּסָף הוּא מִיָּד אַחַר תְּפִלַּת שַׁחֲרִית, וְאֵין לְאַחֲרָהּ יוֹתֵר מֵעַד סוֹף שֶׁבַע שָׁעוֹת. וְאִם הִתְפַּלֵּל אוֹתָהּ אַחַר שֶׁבַע שָׁעוֹת, נִקְרָא פּוֹשֵׁעַ, וְאַף עַל פִּי כֵן יָצָא יְדֵי חוֹבָתוֹ, מִפְּנֵי שֶׁזְּמַנָּהּ כָּל הַיּוֹם.

הָיוּ לְפָנָיו לְהִתְפַּלֵּל שְׁתֵּי תְּפִלּוֹת, אַחַת שֶׁל מִנְחָה וְאַחַת שֶׁל מוּסָף, כְּגוֹן שֶׁאַחַר מִלְּהִתְפַּלֵּל מוּסָף עַד שֵׁשׁ שָׁעוֹת וּמֶחֱצָה, צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל תְּחִלָּה מִנְחָה וְאַחַר כָּךְ מוּסָף, מִשּׁוּם דְּמִנְחָה תְּדִירָה יוֹתֵר, וְקַיְמָא לָן תָּדִיר וְשֶׁאֵינוֹ תָדִיר, תָּדִיר קוֹדֵם. וּמִכָּל מָקוֹם בְּצִבּוּר

אֵין לַעֲשׂוֹת כֵּן (רפ"ו).

בְּקְדֻשָּׁה דְּמוֹסָף שֶׁאוֹמְרִים, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד, וּמִיָּד אוֹמְרִים הַקָּהָל, אֶחָד הוּא אֱלֹקֵינוּ וְכוּ', הוּא טָעוּת, כִּי אָסוּר לוֹמַר תֵּבַת אֶחָד שְׁתֵּי פְּעָמִים רְצוּפוֹת. אֶלָּא יֹאמַר ה' אֶחָד, הוּא אֱלֹקֵינוּ וְכוּ', אַךְ שְׁלִיחַ הַצִּבּוּר שֶׁהוּא מַמְתִּין עַל הַצִּבּוּר, יָכוֹל הוּא לְהַתְחִיל בְּתֵבַת אֶחָד, כֵּיוָן שֶׁהִפְסִיק בֵּינָתַיִם (עַיֵּן בסידור).

בְּמִנְחָה קוֹדֶם קְרִיאַת הַתּוֹרָה, אוֹמְרִים וַאֲנִי תְּפִלָּתִי וְגוֹ', וְהוּא עַל פִּי מַה שֶּׁדָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה בַּפָּסוּק, יַשִּׂיחוּ בִּי יוֹשְׁבֵי שַׁעַר וּנְגִינוֹת שׁוֹתֵי שֵׁכָר. וּכְתִיב אַחֲרָיו, וַאֲנִי תְּפִלָּתִי וְגוֹ', אָמַר דָּוִד לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵין אָמָּה זוֹ כְּשְׁאָר אֻמּוֹת הָעוֹלָם. אֻמּוֹת הָעוֹלָם כְּשֶׁהֵם שׁוֹתִים וּמְשַׂתַּכְּרִים הוֹלְכִין וּפוֹחֲזִין. וְאָנוּ לֹא כֵן, אֶלָּא אַף עַל פִּי שֶׁשָּׁתִינוּ, וַאֲנִי תְּפִלָּתִי וְגוֹ' וְלָכֵן אוֹמְרִים אוֹתוֹ לִפְנֵי קְרִיאַת הַתּוֹרָה, לְהוֹדוֹת לְיוֹצְרֵנוּ, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם, וַאֲפִלּוּ הֲרֵקִים שֶׁבָּנוּ, בָּאִים לִשְׁמֹעַ תּוֹרָה. וּבְיוֹם טוֹב שֶׁחַל בְּחֹל, שֶׁאֵין קוֹרִין בַּתּוֹרָה, אֵין אוֹמְרִים אוֹתוֹ. אֲבָל בַּשַּׁבָּת, אַף עַל פִּי שֶׁאֵין סֵפֶר תּוֹרָה לִקְרוֹת, מִכָּל מָקוֹם אוֹמְרִים אוֹתוֹ. וְאוֹמְרִים אוֹתוֹ אָז קֹדֶם הַחֲצִי קַדִּישׁ, כְּדֵי שֶׁלֹּא לְהַפְסִיק בֵּין הַקַּדִּישׁ לִתְפִלַּת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה.

לְאַחַר חֲזָרַת הַשְּׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה נוֹהֲגִין לוֹמַר צִדְקָתְךָ צֶדֶק, וְהֵמָּה שְׁלֹשָׁה פְּסוּקִים, כְּעֵין צִדּוּק הַדִּין עַל שְׁלֹשָׁה צַדִּיקִים שֶׁנִּפְטְרוּ בְּשָׁעָה זֹאת, יוֹסֵף, מֹשֶׁה וְדָוִד. וְאִם הוּא בַּיּוֹם שֶׁאִם הָיָה חֹל לֹא הָיוּ אוֹמְרִים תַּחֲנוּן, אֵין אוֹמְרִים אוֹתוֹ. אַךְ כְּשֶׁמִּתְפַּלְּלִים בְּצִבּוּר בְּבֵית אָבֵל, אוֹמְרִים אוֹתוֹ, דְּאִם לֹא יֹאמְרוּהוּ, הֲוֵי פַּרְהֶסְיָא, וְאֵין אֲבֵלוּת פַּרְהֶסְיָא בְּשַׁבָּת.

אִם טָעָה בַּשַּׁבָּת אוֹ בְּיוֹם טוֹב וְהִתְחִיל בְּרָכוֹת אֶמְצָעִיּוֹת שֶׁל חֹל וְנִזְכַּר בְּאֶמְצַע בְּרָכָה, צָרִיךְ לִגְמֹר כָּל אוֹתָהּ בְּרָכָה שֶׁהִתְחִיל, וְאַחַר כָּךְ מַתְחִיל בְּרָכָה אֶמְצָעִית שֶׁל שַׁבָּת אוֹ שֶׁל יוֹם טוֹב. וְהַטַּעַם הוּא, מִשּׁוּם דְּמִן הַדִּין הָיָה רָאוּי לְתַקֵּן גַּם בַּשַּׁבָּת וְיוֹם טוֹב כָּל בְּרָכוֹת הָאֶמְצָעִיּוֹת כְּמוֹ בַחֹל, וּלְהַזְכִּיר קְדֻשַּׁת הַיּוֹם בִּבְרָכַת רְצֵה כְּמוֹ בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ וְחֹל הַמּוֹעֵד. אֶלָּא מִפְּנֵי כְּבוֹד שַׁבָּת וְיוֹם טוֹב לֹא הִטְרִיחוּ חֲכָמִים, וְתִקְּנוּ בְּרָכָה אַחַת אֶמְצָעִית לִקְדֻשַּׁת הַיּוֹם. אֲבָל זֶה שֶׁהִתְחִיל בְּרָכָה שֶׁל חֹל, יֵשׁ לוֹ לִגְמֹר אוֹתָהּ בְּרָכָה, כֵּיוָן שֶׁהִיא רְאוּיָה לְאָמְרָהּ עַתָּה מִן הַדִּין.

אֲפִלּוּ לֹא הִתְחִיל רַק תֵּבָה אַחַת מִן הַבְּרָכָה וְנִזְכַּר מִיָּד, צָרִיךְ לִגְמֹר כָּל הַבְּרָכָה, חוּץ מִבִּרְכַּת אַתָּה חוֹנֵן, שֶׁאִם לֹא אָמַר עֲדַיִן רַק תֵּבַת אַתָּה, כֵּיוָן שֶׁגַּם תְּפִלּוֹת עַרְבִית וּמִנְחָה, מַתְחִילִין אַתָּה, לָכֵן אִם בִּתְפִלַּת עַרְבִית אוֹ מִנְחָה אַף עַל פִּי שֶׁשָּׁכַח שֶׁהוּא שַׁבָּת וְהִתְחִיל תֵּבַת אַתָּה עַל דַּעַת לוֹמַר אַתָּה חוֹנֵן, אִם נִזְכַּר מִיָּד שֶׁהוּא שַׁבָּת, אֵינוֹ צָרִיךְ לוֹמַר בִּרְכַּת אַתָּה חוֹנֵן, אֶלָּא גּוֹמֵר וְאוֹמֵר קִדַּשְׁתָּ וְכוּ'. [וּבְמִנְחָה, אֶחָד וְכוּ'] וְאִם אֵרַע לוֹ כֵּן בְּשַׁחֲרִית, אֲזַי אִם הָיָה הַטָּעוּת מֵחֲמַת שֶׁהָיָה סוֹבֵר שֶׁהוּא חֹל, צָרִיךְ לִגְמוֹר בִּרְכַּת אַתָּה חוֹנֵן. אֲבָל אִם יָדַע שֶׁהוּא שַׁבָּת וְשָׁצָרִיךְ לוֹמַר יִשְׂמַח מֹשֶׁה, אֶלָּא שֶׁנִּכְשַׁל בִּלְשׁוֹנוֹ מֵחֲמַת הֶרְגֵּלוֹ וְאָמַר תֵּבַת אַתָּה, אֵינוֹ צָרִיךְ לִגְמוֹר בִּרְכַּת אַתָּה חוֹנֵן. אֲבָל אִם אֵרַע שֶׁהוּא שַׁבָּת וְשָׁצָרִיךְ לוֹמַר יִשְׂמַח מֹשֶׁה. דְּכֵיוָן שֶׁיֵּשׁ בִּתְפִלּוֹת שַׁבָּת גַּם כֵּן תְּפִלּוֹת שֶׁמַּתְחִילִין אַתָּה, הֲוֵי לֵיהּ כְּמוֹ שֶׁטָּעָה בִּתְפִלַּת שַׁבָּת מִזּוֹ לָזוֹ, מֵאַחַר שֶׁיָּדַע שֶׁהוּא שַׁבָּת וְלֹא אָמַר עֲדַיִן רַק תֵּבַת אַתָּה.

אִם לֹא נִזְכַּר עַד בִּבְרָכוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת, (דְּהַיְנוּ מִן רְצֵה וּלְהַלָּן) פּוֹסֵק בְּאֶמְצַע בְּרָכָה בְּמָקוֹם שֶׁנִּזְכַּר, וּמַתְחִיל בְּשֶׁל שַׁבָּת אוֹ יוֹם טוֹב וְגוֹמֵר כַּסֵּדֶר. וְאִם לֹא נִזְכַּר עַד לְאַחַר שֶׁהִתְחִיל לוֹמַר יִהְיוּ לְרָצוֹן, חוֹזֵר לְרֹאשׁ הַתְּפִלָּה.

בִּתְפִלַּת הַמּוֹסָפִין אִם טָעָה בִּבְרָכוֹת אֶמְצָעִיּוֹת שֶׁל חֹל, פּוֹסֵק בְּאֶמְצַע בְּרָכָה בְּמָקוֹם בְּרָכָה שֶׁנִּזְכַּר בָּהּ וּמַתְחִיל בְּרָכָה אֶמְצָעִית שֶׁל תְּפִלַּת מוּסָף, כִּי בִּתְפִלַּת מוּסָף לֹא הָיָה כְּלָל מִן הַדִּין לְהִתְפַּלֵּל כָּל הַבְּרָכוֹת הָאֶמְצָעִיּוֹת כְּמוֹ בַחֹל, אֶלָּא בְּרָכָה אַחַת שֶׁל מוּסָף.

מִי שֶׁטָּעָה וְהִתְחִיל תְּפִלָּה שֶׁל חֹל בְּשַׁבָּת, סִימָן רַע לוֹ, וִיפַשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲשָׂיו כָּל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ הַבָּא, וַיַּעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה.

טָעָה בִּבְרָכָה אֶמְצָעִית שֶׁל תְּפִלּוֹת הַשַּׁבָּת מִזּוֹ לָזוֹ, אִם נִזְכַּר קֹדֶם שֶׁאָמַר אֶת הַשֵּׁם מֵחֲתִימַת הַבְּרָכָה, חוֹזֵר לְתְחִלַּת הַבְּרָכָה שֶׁהָיָה לוֹ לְהִתְפַּלֵּל עַתָּה. אֲבָל אִם לֹא נִזְכַּר עַד לְאַחַר שֶׁאָמַר אֶת ה', גּוֹמֵר וְאוֹמֵר מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיוֹצֵא בְּדִיעֲבַד לְפִי שֶׁהָעִקָּר מִבְּרָכוֹת הָאֶמְצָעִיּוֹת הִיא רְצֵה נָא בִּמְנוּחָתֵנוּ, וְהִיא שָׁוָה בְּכָל הַתְּפִלּוֹת.

בְּמַה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בִּתְפִלּוֹת עַרְבִית שַׁחֲרִית וּמִנְחָה. אֲבָל בִּתְפִלַּת מוּסָף, אִם הִתְפַּלֵּל בִּמְקוֹמָהּ תְּפִלָּה אַחֶרֶת, לֹא יָצָא, הוֹאִיל וְלֹא הִזְכִּיר קָרְבַּן מוּסָף. וְכֵן אִם בִּמְקוֹם עַרְבִית אוֹ שַׁחֲרִית אוֹ מִנְחָה הִתְפַּלֵּל מוּסָף, לֹא יָצָא, הוֹאִיל וְהִזְכִּיר קָרְבַּן מוּסָף, וְאָמַר שֶׁקֶר לִפְנֵי הַמָּקוֹם בָּרוּךְ הוּא (רסח).

אִם טָעָה בִּתְפִלַּת יוֹם טוֹב שֶׁהָיָה לוֹ לַחְתּוֹם מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים, וְחָתַם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת, אִם חָזַר בְּתוֹךְ כְּדֵי דִּבּוּר וְאָמַר מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים, יָצָא. וְאִם לָאו, צָרִיךְ לַחֲזוֹר וּלְהַתְחִיל אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ וְכוּ' (תפ"ז).